

ת"פ (באר שבע) 40811-07-23 - מדינת ישראל נ' עומר אלקצאצי

ת"פ (באר-שבע) 40811-07-23 - מדינת ישראל נ' עומר אלקצאצי מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 40811-07-23

מדינת ישראל

נגד

עומר אלקצאצי

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[01.10.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (נשיאה והובלת נשק) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, ירי מנשק חם לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנוע.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 19/6/23 נשא הנאשם נשק וחלקים לא מהותיים בנשק: חפץ דמוי רובה סער M-16 המכיל חלקים של כלי נשק תקינים כגון מכלול של רובה סער M-16 וקנה בקליבר 45X5.56 מ"מ, אשר יורה ובכוחו להמית אדם ("הרובה") וחלק לא מהותי בנשק - מחסניות ותחמושת, בלא רשות על פי דין לנשיאתם.

בתאריך 19/6/23 בשעות החשיכה, או במועד הסמוך לכך, הגיע הנאשם עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לשטח חולי, כשהוא נושא את הרובה טעון במחסנית עם תחמושת, דרך אותו וביצע ירי מנשק חם שלא כדין, בכך שירה מספר כדורים במצב "בודדת" ולאחר מכן ביצע ירי בצרור, עד לתום הכדורים במחסנית, והוציא את המחסנית מהנשק.

ביום למחרת, בתאריך 20/6/23 בשעות הבוקר, עובר לשעה 09:30 או במועד הסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף ולאחר שנפסל מלהחזיק רישיון נהיגה, וכשהוא נושא ומוביל את הרובה ובתוכו מחסנית, וכן מחסנית נוספת ובתוכה 4 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

במעשיו אלו, הנאשם נשא והוביל נשק וחלקים לא מהותיים בנשק (מחסניות ותחמושת), בלא רשות על פי דין לנשיאתם או להובלתם, ירה מנשק חם שלא כדין, וכן נהג ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה תקף, ללא פוליסת ביטוח בתוקף, ובעת היותו פסול מלהחזיק רישיון נהיגה.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המפורטות בו. אין בין הצדדים הסכמות עונשיות והוסכם כי הצדדים יטענו פתוח לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן. הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגשו במסגרת הראיות לעונש:

ת/1 - רישום פלילי של הנאשם, לפיו לנאשם עבר בביצוע עבירות של סיוע לנשיאת והובלת נשק ושיבוש מהלכי משפט משנת 2016, בגין נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, ושימוש במסמך מזויף משנת 2011, עבירה בגינה הוטל עליו מאסר מותנה וקנס.

ת/2 - רישום תעבורתי הכולל 32 רישומים, האחרון בגין נהיגה מעל המהירות המותרת, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, ונהיגה בזמן פסילה, משנת 2021, ובגין נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה למשך שישה חודשים, וכן פסילה בפועל למשך 18 חודשים. לחובת הנאשם שורת עבירות תעבורה נוספות, לרבות נהיגה בזמן פסילה, בגינה נדון למאסר למשך 9 חודשים, עבירה משנת 2013, עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה משנת 2012, בגינה נדון ל-58 ימי מאסר, ועבירות תעבורה נוספות.

ת/3 - גזר הדין בו הוטלו על הנאשם מאסר על תנאי ופסילה על תנאי מתיק פל 6272-08-21, ולפיו לנאשם מאסר מותנה בר הפעלה על עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, למשך שישה חודשים, ופסילה על תנאי למשך שישה חודשים.

ת/4 - גזר דין מפל 1577-01-14 וזאת לצורך הוכחת התקיימות סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) הקובע כי משהורשע אדם, לרבות על עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), פעמיים בעשר שנים שקדמו למועד ביצוע העבירה, דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים.

מטעם ההגנה הוגשה התייחסות שב"ס מיום 2.7.24 לפיה הנאשם שולב בטיפול קבוצתי, ומדובר בטיפול ראשוני שעוסק בהעלאת מודעות, ולאחר שיישפט ייערך אבחון צרכים והוא יופנה לטיפול על פי צרכיו. תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 39, נשוי ואב ל-2 ילדים, לפני מעצרו פתח וניהל מסעדה כחצי שנה, ולחובתו עבר פלילי.

הנאשם לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם משליך אחריות בכל הנוגע לנסיבות אשר הובילו אותו לביצוע עבירות אלו. הנאשם ציין כי לאחר שפתח את המסעדה אותה ניהלו הוא ואשתו, העסיק פועל אשר לו היו בעיות עם משפחה אחרת. בעקבות כך מסר כי בני אותה משפחה הגיעו למקום העסק וביצעו שם יריות אשר הביאו לפגיעה בנאשם שנפגע בבטנו מכדור. על מנת להגן על עצמו ועל העסק שלו בחר לפתור בעיה זו בפנייה יזומה לגורמים שוליים על מנת להשיג נשק. הנאשם מסר כי מודע לאיסור הקיים בחוק על החזקת נשק ללא רישיון וציין כי מבין את חומרת הפגיעה במעשיו ועמדותיו האישיות תומכות במדינת חוק.

לדברי הנאשם ביום העבירה נסע ברכבו ללא רישיון, הנאשם לא ראה פגיעה בכך מאחר שנותרו לו שבועיים לפסילת הרישיון, ומאחר שביצע נהיגה מונעת זמן קצר לפני כן.

הנאשם ציין כי חש פחד וחשש מהשלכות מעשיו על משפחתו ועליו, השתלב בטיפול בבית הסוהר, ושלל שימוש לרעה כלשהו בחומרים פסיכו אקטיביים כולל אלכוהול.

באשר לגורמי הסיכוי לשיקום ההתרשמות היא כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע וכן מבין את הנזקקות לקשר טיפולי ומוכן להתגייס לכך. באשר לגורמי הסיכון, לנאשם הרשעות קודמות בתחום הנשק ובתחום התעבורתי וריצה מספר עונשי מאסר בעברו. בהתייחסותו לעבירה נוקט בצמצום אחריותו האישית ונראה כי משליך אירועים אלו על נסיבות חייוניות. במצבי לחץ עלול לפעול באופן אקטיבי ואימפולסיבי ללא הבנה מעמיקה של הסיכון והחומרה בכך, גם במחיר של הגמשת גבולותיו. במאפיינים אלו יש כדי להוות גורמי סיכון לחזרה להתנהגות עוברת חוק. שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית לצד ענישה צופה פני עתיד.

טענות הצדדים:

5. ב"כ המאשימה עתר לקביעת שני מתחמי עונש הולם, האחד לעבירות הנשק, והשני לעבירות התעבורה. נטען כי הגם שעל פי הלכת ג'באר הדברים קרו בסימולטניות והנאשם גם נהג בפסילה וגם נשא את הנשק, אבל לפי המבחן המהותי מדובר בעבירות שפוגעות בערכים מוגנים שונים, מדובר במי שהוא עבריין תעבורה ואם לא ייקבע מתחם שונה בעבירות התעבורה הרי שהן עלולות להיבלע בתוך חומרתן של עבירות הנשק. התבקש לקבוע מתחם עונש הולם ביחס לעבירות הנשק, הנע בין 4 וחצי ל-8 שנות מאסר, וביחס לעבירות התעבורה מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

התבקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחמים, הן בעבירות הנשק והן בעבירות התעבורה, ולהפעיל את המאסר המותנה בן 6 חודשים במצטבר.

נטען כי לנאשם עבר פלילי בעבירות נשק - סיוע להובלה, וכעת הנאשם עומד לדין בעבירה חמורה יותר, והעונש לא הרתיע אותו.

באשר לנהיגה בפסילה מפנה ב"כ המאשימה לעברו התעבורתי של הנאשם, ממנו עולה כי הוא לא מכבד צווים שיפוטיים.

המאשימה עותרת לפסילה בפועל שלא תפחת מ-10 שנים וזאת בהתאם לסעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה בהתחשב בכך שבעברו הורשע הנאשם פעמיים בנהיגה בפסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

התבקש לפסוע בדרך שהתווה בית המשפט העליון, שהיא מגמת החמרה בעבירות נשק, וכי הענישה בעבירות הנשק תהיה במצטבר לענישה בעבירות הפסילה, ויוטל קנס משמעותי ומרתיע, בהתחשב במחירי הנשק היום בשוק, ובצורך להרתיע לא רק בעונש מאסר אלא גם בעונש כלכלי.

ביחס לנשק עצמו, ולטענת ב"כ הנאשם שיש לאבחן בין M16 תקני ללא תקני, נטען כי בסופו של דבר הנשק כלל גם מכלול תקני וגם קנה תקני שאלו שני החלקים המרכזיים בנשק, ולכן האבחנה הזו שגויה.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה, וטען כי היא מחמירה יותר ובחלקה אף כוללת ירי ופציעה, ולפיכך הפסיקה שמציג ב"כ המאשימה אינה תואמת את נסיבות ביצוע העבירה, ומדובר על נסיבות שונות לגמרי.

התבקש לקבוע מתחם עונש הולם כולל אחד, גם ביחס לעבירות התעבורה, ונטען כי עבירת התעבורה היא חלק בלתי נפרד מעבירת הנשק.

ביחס לתסקיר, נטען כי אמנם מצוין בתסקיר שהנאשם מקבל אחריות חלקית, אך לאחר עיון בתסקיר ולאור פירוט נסיבות ביצוע העבירה, נפלה טעות על ידי קצינת המבחן, והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הביע חרטה עמוקה, קיבל אחריות, והוא מודה הודאה מלאה.

נטען כי הנאשם בן 39 נשוי אב לשני ילדים, עצור מזה תקופה של שנה, וזה דבר מאוד קשה. כפי שעולה מהתסקיר בטרם מעצרו הנאשם ניהל מסעדה, ובעקבות המעצר המסעדה פשטה רגל והועברה לאחר. מדובר בנאשם בן למשפחה נורמטיבית ומתפקדת. בעקבות מעצרו ישנה התדרדרות במערכת הזוגית עם אשתו.

תיקון 113 נועד שבית משפט ייקבע מתחם בהתאם לשיקולי ענישה, ונקבע כי לא צריך שאדם יעבור שיקום או טיפול על מנת שבית משפט יסטה ממתחם העונש, אלא אם יש סיכוי שהנאשם יעבור טיפול. לשם כך פנה ב"כ הנאשם לקצינת אסירים, וקיבל מכתב מכלא אוהלי קידר, לפיו הנאשם שולב בקבוצה, טיפול ראשוני, ולאחר שיישפט ישולב. המכתב הוגש - נ/1.

נטען כי על פי התסקיר מדובר באדם שפניו לשיקום, ומי שגם התחיל הליך טיפולי, משתתף בקבוצה טיפולית ומרגיש כי הטיפול מסייע לו.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי אין חולק שבחומר הראיות היה קיים סכסוך משפחות, ואי אפשר להתעלם מהנסיבות הללו.

הנאשם אמר כי כשנעצר נכנס לחינוך כאסיר חיובי, התחיל הכנה לטיפול, וימשיך בטיפול, כדי שלא יחזור לבית סוהר. לדבריו איבד את אשתו והילדים שלו, והוא מצטער ובוש לעמוד מול אחיו. הנאשם אמר שהוא עכשיו בדרך טובה. הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. הנאשם ביצע עבירות נשק חמורות ועבירות תעבורה חמורות.

בביצוע עבירות הנשק פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון הציבור, מניעת סיכון לחיי אדם, שמירה עליהם ועל שלמות הגוף.

כפי שנקבע בשורת פסקי דין, עבירות הנשק כוללות פוטנציאל לסכנה לביטחון הציבור ולחיי אדם וחומרתן הרבה מחייבת מענה עונשי מחמיר ומרתיע. הצורך בהחמרת הענישה בעבירות אלו צויין בשורה ארוכה של פסקי דין ובא לידי ביטוי בתיקוני החקיקה, תיקון 134 לחוק העונשין, אשר במסגרתו הוחמרה הענישה בגין העבירה של ירי מנשק חם, ותיקון 140 הקובע בסעיף 144 (ז) לחוק העונשין עונש מינימאלי שלא יפחת מרבע העונש המירבי לעבירות אשר בהן גם עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא.

לסיכון העולה מעבירות נשק ר' ע"פ 7502/12 בסאם כוויס נ' מ"י (25.06.13): "כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדיון, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

לחומרת עבירות הנשק ולצורך בהחמרת הענישה בגינן, ניתן לראות פסיקה עקבית שתחילתה לפני שנים רבות ועד לעת הזו, המדגישה את הצורך בהחמרה. ר' ע"פ 1332/04 מ"י נ' פס (19.4.2004): "גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד - מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה".

לעניין החומרה הרבה הגלומה בעבירות נשק ומגמת ההחמרה בהן, ר' ע"פ 3169/21 מ"י נ' אגבאריה (21.6.2021): "בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו ... עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע עבירות נוספות, למשל על רקע עברייני או על רקע של פעילות טרור ... מגמת הענישה בגין עבירות הנשק החמרה עם השנים, עת הפכו העבירות לנפוצות יותר, ובין היתר ניתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעת גזירת העונש עליהן ...".

עוד לחומרת עבירות הנשק והצורך בהחמרה ר' ע"פ 6383/21 קריף ואח' נ' מ"י (13.2.2022): "לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובביטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר. בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים.

הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשק בלבד. השימוש בנשק עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בליבת חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובד אחד. רובד נוסף הוא התעצמות הפעילות העבריינית, פועלה ושאירתה לשלוט בתחומים רחבים ושונים. התופעות של עסקאות בנשק, הובלתו ונשיאתו, מאיימות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. אקדח שירה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל".

למגמת ההחמרה בעבירות הנשק ר' ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מ"י (13.12.2020): "עבירות הנשק - חמורות מנשוא; אחריתן - מי ישורנה. ברגיל, כך נקבע לא אחת, גם אם היתה זו פעם ראשונה לנאשם שמעד בעבירות הקשורות בנשק, לא נחמול ולא נכסה עליו; נשלחהו למאסר מאחורי סורג ובריח ... עבירות הנשק, הריהן מכת מדינה. אזרחים רבים מקפחים את חייהם מידי שנה בעטיין, ותחושת הביטחון הכללית של הציבור - נפגעת. מערכת המשפט, נדרשת גם היא ליתן את חלקה במלחמת החורמה שמנהלת מדינת ישראל נגד מבצעי העבירות הללו, ולפיכך מדיניות הענישה מצויה במגמת החמרה ...".

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בעיקר תוך התייחסות לנסיבות המסוימות של ביצוע העבירה וקביעת המתחם אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, ובעיקר, בנסיבות בהן בוצעה, תוצאותיה, ומידת חומרתה. ר' לענין זה ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013), והאמור שם ביחס לצביון האינדיבידואלי של מתחם העונש ההולם. כאשר מדובר בעבירות נשק, בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתייחס גם לסוג וכמות הנשק, לצד הנסיבות הנלוות. ר' ע"פ 1323/13 לעיל: "... היה על בית המשפט המחוזי לבסס את מתחם העונש ההולם בעניינם, בין השאר, על סוג וכמות הנשק שבו סחרו - רימון הלם אחד (וכך נעשה בפועל, כפי שיבואר להלן). מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה."

9. עבירות התעבורה שביצע הנאשם חמורות ביותר - נהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה, ובביצוען פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק, הסדר הציבורי, והשמירה על שלום ובטחון הציבור. עבירות אלו הן מהחמורות בעבירות התעבורה, וטומנות בחובן סיכונים רבים.

ר' ע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מ"י (26.5.2005): "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצוויו בית המשפט".

10. ב"כ המאשימה עתר לקביעת שני מתחמי עונש הולם נפרדים, האחד לעבירות הנשק והאחר לעבירות התעבורה, מנגד ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם כולל אחד, וכי מדובר באירוע אחר.

אינני מוצא מקום לקביעת מתחמים נפרדים. מדובר באירוע אחד. ביצוע עבירות התעבורה היה יחד עם חלק מעבירות הנשק, ובאותו שלב מבוצעות בו זמנית עבירות הנשק ועבירות התעבורה. מכלול האירועים והעבירות מקיים את מבחן הקשר ההדוק, אשר נקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014).

ר' גם ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מ"י (29.12.2014), שם סווגו המעשים אשר בוצעו כאירוע אחד, תוך התייחסות ל"קשר ההדוק" בין המעשים, המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד, ולכך שמדובר מחלק מאותה תכנית עבריינית: "ברי כי בין המעשים מתקיים קשר הדוק המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד: המעשים השונים מהווים חלק מאותה תוכנית עבריינית (אף אם זו התגבשה "תוך כדי תנועה"); הם התקיימו בסמיכות זמנים; והם נובעים זה מזה... כפי שציינתי בעניין ג'אבר, "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים"

נטען כי יש לקבוע מתחמים נפרדים, לאור כך שמתחם עונש כולל יביא לכך שעבירות התעבורה "עלולות להיבלע" בתוך חומרת עבירות הנשק. ואולם, קביעת מתחם עונש הולם כולל אחד לכלל העבירות אין משמעותו כי חלקן "נבלעות" באחרות, שכן קביעת המתחם הכולל מביאה במסגרתה את העובדה כי מדובר בכמה עבירות. הגם שמדובר באירוע אחד בגינו יקבע מתחם עונש הולם אחד, המתחם יביא לידי ביטוי את כלל העבירות שאליהן הוא מתייחס, הן עבירות הנשק והן עבירות התעבורה.

11. הענישה בעבירות הנשק נמצאת במגמת החמרה, הן בפסיקה והן לאור תיקוני החקיקה. בע"פ 2602/23 מג'די אבו ואדי נ' מ"י (7.11.2023) (על גזר דין של מותב זה), הורשע המערער על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות נשק (החזקת נשק) לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, וירי מנשק חם לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין, בכך שעל רקע סכסוך הוצב מחסום על שביל עפר שאליו הגיעו המתלוננים והחלו לפרקו. המערער עמד במרחק מה עם אחרים, והמערער ואדם נוסף החזיקו בנשק ארוך הדומה ל - 16M המערער הזהיר את המתלוננים לבל ירימו את האבנים וכי ירה במי שיעשה כן, ולאחר שהמתלוננים המשיכו בשלהם, כיוון המערער את הנשק כלפי מעלה וירה מספר יריות. במקביל האדם האחר ירה לעבר המתלוננים, וכתוצאה מהירי נפגע אחד המתלוננים באוזנו. נקבע מתחם עונש הולם בין 4-6 שנות מאסר, ונגזרו 54 חודשי מאסר בפועל על המערער שלחובתו עבר פלילי הכולל הרשעה אחת באיומים והפרעה לשוטר. הערעור נדחה תוך שנפסק: "אפשר שהעונש שהושת על המערער הינו על הצד הגבוה, אך יחד עם זאת, ובשים לב למגמת ההחמרה במדיניות הענישה בעבירות הנשק עליה עמד בית משפט זה בעבר ... איננו סבורים כי העונש חורג באופן משמעותי המצדיק התערבות." יש לציין כי הנאשם כאן הורשע בעבירה חמורה יותר לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בעוד שהמערער שם הורשע בעבירה לפי סעיף 144(א). מנגד, הנאשם כאן הורשע בעבירה לפי סעיף 340א(א) והמערער שם בעבירה החמורה יותר של 340(ב)(2). כמו כן, שם עדיין לא היה בתוקף תיקון 140 הקובע ענישת מינימום, וכאן הוא תקף וחל. בע"פ 6753/23 בסול נזאר נ' מ"י (1.4.2024) ביצוע עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא וסעיף 29 לחוק העונשין, סיוע לירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(א) וסעיף 31 לחוק העונשין, סיוע להיזק בזדון, לפי סעיף 452 וסעיף 31 לחוק העונשין, נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, בכך שלאחר שבין המערער למתלונן התגלע סכסוך, נסע המערער, יחד עם אדם נוסף לביתו של המתלונן כשהם נושאים עמם נשק, והמערער נוהג ברכב על אף שהוא פסול מלנהוג לפי החלטת בית משפט. כאשר הגיעו לביתו של המתלונן, יצא האחר מן הרכב, וירה לעבר בית המתלונן 18 כדורים לפחות, אשר חלקם חדרו לסלון הבית וגרמו נזק לחלון ולתקרה. לאחר הירי עלה האחר אל הרכב, והמערער, אשר נהג ברכב, החל לנסוע ל כיוון מקום בו עמדה ניידת משטרה, הסתובב ונמלט מניידות משטרה שרדפו אחריו. נקבע מתחם הנע בין 36 ל - 54 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו 45 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה ונפסק: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על הצורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה לשם מיגור עבירות הנשק, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" של ממש ... הדברים נכונים עת עסקינן בעבירות של נשיאה והובלה של נשק ... והם נכונים ביתר שאת כאשר מדובר, כמו במקרה שלפנינו, באירוע בו נעשה שימוש בפועל בנשק ונורו יריות - גם אם לא היה זה המערער אשר לחץ על ההדק ...". יש לציין כי הגם שהיה מדובר בסיוע לירי לפי החלופה הפחות חמורה, הובאה בנסיבות ביצוע העבירה העובדה שהירי בוצע באזור מגורים. בענינו של הנאשם כאן אין מדובר בסיוע אלא בביצוע עבירת ירי לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין, לצד העבירות הנוספות של הנשק והתעבורה כאמור.

בע"פ 1059/21 פלוני נ' מ"י (29.4.2021) הורשע המערער בביצוע עבירות של החזקת נשק ואביזר תחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, וירי מנשק חם שלא כדין לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין, אימים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בין המערער לקטין התפתחו חילופי דברים, המערער הוציא אקדח ירה שתי יריות באוויר, הקטין ניסה להימלט, המערער ירה מספר יריות נוספות, והקטיר הסתתר בין כלי רכב שעמדו בסמוך ונמלט. לאחר מספר חודשים הגיעו כוחות ביטחון לביתו של המערער לצורך מעצרו, הוא הבחין בהם, נמלט דרך החלון, ובתוך כך השליך תיק ובו האקדח היה אשר היה טעון במחסנית מלאה כדורים, שתי מחסניות מלאות נוספות, וסכום כסף במזומן, המערער הטמין את התיק בחצר הסמוכה לביתו, המשיך במנוסתו עד שנעצר ע"י כוחות הביטחון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר, למערער עבר פלילי בעבירות רכוש וסמים, והעבירות בוצעו זמן קצר יחסית לאחר שחרורו ממאסרו האחרון, ובית המשפט המחוזי הטיל 42 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 3,000 ₪ לקטין. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון מפנה לפסיקה הענפה בדבר החומרה היתרה הנודעת לביצוע עבירות בנשק ולכך שניכרת מגמה עקבית של החמרה בענישה כלפי מבצעי עבירות אלו, נקבע כי מעשי המערער היו חמורים, וכי מעשים חמורים אלה מחייבים תגובה עונשית הולמת. יש לציין כי הנאשם כאן הורשע בעבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, החמורה מהעבירה לפי סעיף 144(א).

בע"פ 3169/21 מ"י נ' אגבאריה (21.6.2021) הורשעו המשיבים בעבירות לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא, ו-144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין, אימים, שינוי זהות של רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, היזק בזדון ושיבוש מהלכי משפט, ועל כל אחד מהם נגזרו 24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון, בשים לב לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את חומרת הדין, העמיד את עונש המאסר בפועל על 36 חודשי מאסר. שם קיימות עבירות נוספות וכן עבירת הירי באזור מגורים היא חמורה יותר, מנגד, אותה עת לא חל תיקון 140 לחוק העונשין, החל בענינו של הנאשם כאן.

12. תיקון 140 לחוק העונשין חל על העבירה לפי סעיף 144(ב) אשר בוצעה ע"י הנאשם. יש בתיקון זה כדי לבטא את הצורך בהחמרת הענישה. בקיומו של עונש מזערי לצד עבירה יש כדי להוות אינדיקציה למידת הפגיעה בערך המוגן, ולרף התחתון של מתחם העונש ההולם אשר יש לקבוע. הגם שלא יקבע מתחם עונש הולם נפרד לעבירות הנשק, יש להתייחס לכך שכן לדבר משמעות גם לגבי המתחם הכולל שיקבע.

לעונש מינימום שנקבע בחוק יש כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם. ר' ע"פ 1605/13 פלוני נ' מ"י (27.8.2014): "מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה מתחם עונש הולם שתחתיתו נמוכה מעונש המינימום יכול להיקבע רק אם ניתנו טעמים מיוחדים לכך. אני סבור כי עונש המינימום שקבע המחוקק הוא אינדיקציה לחומרה שמיחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצועה, ולכן נכון שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם, אך כמובן בכפוף לסייג הטעמים המיוחדים שקבע המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין, ותוך תשומת לב בכל מקרה לשאלת חלקם של המאסר בפועל והמאסר על תנאי בענישה הכוללת ...".

בע"פ 1288/17 מ"י נ' אבשלום שנהר (3.10.2017) התייחסות ליחס בין קיומו של עונש מזערי לרף התחתון של מתחם העונש ההולם: "בית משפט זה נדרש, במספר הזדמנויות, לשאלת היחס בין העונש המזערי לבין מתחם הענישה. בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2015), סוכמה ההלכה, לאחר סקירה נרחבת של פסיקה קודמת, ולפיה אין לקבוע, ככלל, רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכנו "טעמים מיוחדים" המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים...".

הדברים האמורים לעיל נפסקו ביחס לקיומו של עונש מזערי בסוג אחר של עבירות, אולם העיקרון זהה, שכן גם לפי סעיף 144(ז) לחוק העונשין קיים עונש מינימום של רבע העונש המירבי, אלא אם יש טעמים מיוחדים שירשמו. לאור האמור, קביעת מתחם עונש הולם אשר הרף התחתון בו נמוך מהעונש המזערי אשר נקבע בחוק, צריכה לטעמים מיוחדים המצדיקים זאת, ובהיעדרם, אין מקום לכך.

לקביעת המחוקק בדבר קיומו של עונש מזערי השפעה על המתחמים שיש לקבוע ביחס לרף התחתון, אך גם על המתחם כולו, והקביעה מהי הענישה ההולמת, שכן תיקון זה מבטא את הצורך בהחמרה, בשל החשיבות של ההגנה על הערכים המוגנים דלעיל, והצורך במענה עונשי הולם בפגיעה בהם.

לא קיימים במקרה זה הטעמים המיוחדים הנדרשים לקביעת מתחם ברף תחתון נמוך יותר מרבע העונש המירבי, אילו היה מדובר בקביעת מתחם נפרד לעבירות הנשק. נסיבות ביצוע העבירה, וסוג הנשק מחייבים מתחם עונש הולם שתחתיתו גבוהה מהעונש המינימאלי, לו היה מדובר במתחם נפרד לנשק.

13. ביחס לעבירות התעבורה אשר ביצע הנאשם - נהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה, רבות נפסק על חומרתן, ר' רע"פ 2516/23 פלוני נ' מ"י (11.4.2023): "שורות רבות נכתבו על אודות החומרה המגולמת בעבירת נהיגה בזמן פסילה - עבירה המסכנת את שלום הציבור כולו; תוך ביטוי זלזול מופגן בהוראות בית המשפט. ברי כי, לא זו בלבד שמדובר בעבירה חמורה המחייבת לכשעצמה ענישה ביד קשה על מנת להעביר מסר מרתיע...".

עוד ר' רע"פ 1115/21 סער לוי צוברי נ' מ"י (20.1.2021) שם התייחסות לעבירת הנהיגה בזמן פסילה, ולחומרה הגלומה בה, ורע"פ 2910/20 הייב מוחמד נ' מ"י (7.5.2020) בו נפסק ביחס לעבירת הנהיגה בזמן פסילה תוך הפניה לרע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מ"י (6.3.2019): "נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ושלומם של הנהגים והולכי רגל בסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק" על כן נהיגה בזמן פסילת רישיון עשויה, בנסיבות מסוימות להצדיק עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח".

ר' רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מ"י (26.5.2005): "עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רשיונו. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור. בסופו של דבר, בית המשפט הסתפק בהטלת 12 חודשי מאסר בפועל על המבקש בחופף לתקופה זהה שנגזרה עליו בגין הפעלת עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי כנגדו. בנסיבות הענין, ונוכח החומרה העולה מעבריינותו החוזרת ונשנית של המבקש, העונש שהוטל עליו אינו חמור כלל ועיקר. התייחסותו המקלה של שירות המבחן, אשר מטבע הדברים מתמקדת בהיבט האינדיבידואלי הקשור בנאשם ואינה בוחנת את האינטרס הציבורי הכללי, הגם שהיא מהווה שיקול חשוב בענישה, אינה יכולה לשמש שיקול מכריע במקרה זה, בו נדרש מסר הרתעתי ברור ותקיף כנגד נאשם שאינו יודע מורא החוק מהו, וחוזר ומפר צווים וחוזר ומסכן את הציבור ללא רתיעה."

ב"כ המאשימה ביקשו לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לעבירות התעבורה, הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, וביקשו כי הדבר יהא בנפרד לאור כך שמתחם עונש כולל יביא לכך שעבירות התעבורה "עלולות להיבלע" בתוך חומרת עבירות הנשק.

קביעת מתחם עונש הולם כולל אחד לכל העבירות אין משמעותו כי חלקן נבלעות באחרות. בקביעת המתחם הכולל מביאה במסגרתה את העובדה כי מדובר בכמה עבירות.

אשר למתחם לו עתרה המאשימה, אילו הייתה הקביעה של המתחם נפרדת כעתירתה, סבורני, כי מתחם זה אף מקל לעבירות אלו בפרט בנסיבות החמורות של ביצוען.

ברע"פ 3878/05 בענין בנגוזי, לעיל, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, הגם שהופעל בחופף מאסר מותנה.

ברע"פ 1115/21 סער לוי צוברי נ' מ"י (20.1.2021) הורשע המבקש בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רשיון נהיגה תקף, ושימוש ברכב ללא ביטוח, תוך צירוף שני תיקים. בית המשפט המחוזי החמיר עונש מאסר בן 6 חודשים שהוטל בבית משפט השלום, והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים מחציתו בחופף, כך שהוטלו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך הדגשת חומרת עבירת נהיגה בזמן פסילה.

ברע"פ 2588/16 אנואר שלבאיה נ' מ"י (19.9.2016) הורשע המבקש בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, ונדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל. הערעור ובקשת רשות הערעור נדחו, ובבקשת רשות הערעור נקבע כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים כאלו.

מהפסיקה דלעיל ובפרט כאשר מדובר הן בנהיגה בפסילה והן בנהיגה ללא רישיון נהיגה, עולה כי המתחם לו עותרת המאשימה, ברף התחתון של 6 חודשים, לעבירות התעבורה, לו היה נקבע בנפרד, הינו מתחם מקל. זאת ועוד, בעניינו של הנאשם מדובר בנסיבות לחומרה אף יותר מהפסיקה האמורה. העובדה שתוך כדי הנהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה מבצע הנאשם עבירות נוספות וחמורות, מחמירה את נסיבות ביצוע עבירות התעבורה עצמן. ומשהנסיבות חמורות, הרי שהמתחם צריך לתת לכך ביטוי.

מכל מקום, כאמור לא ייקבע מתחם עונש הולם נפרד, אלא מתחם עונש כולל אחד לכלל העבירות. במסגרתו יבאו וישקלו כלל העבירות בנסיבות ביצוען משני התחומים.

14. נסיבות ביצוע העבירות מעמידות את המעשים ואת פגיעתם בערכים המוגנים ברף חומרה גבוהה. הנאשם נשא נשק וחלקים לא מהותיים בנשק. בעבירות נשק יש לבחון את סוג הנשק, ומדובר בנשק שהוא דמוי רובה סער M-16 המכיל חלקים של כלי נשק תקינים כגון מכלול של רובה סער M-16 וקנה בקליבר 45X5.56 מ"מ, אשר יורה ובכוחו להמית אדם, לצד מחסניות ותחמושת.

הנאשם הגיע לשטח חולי, כשהוא נושא את הרובה טעון במחסנית עם תחמושת, דרך אותו וביצע ירי, בכך שירה מספר כדורים במצב "בודדת" ולאחר מכן ביצע ירי בצרור, עד לתום הכדורים במחסנית. ביום למחרת, נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף ולאחר שנפסל מלהחזיק רישיון נהיגה, וכשהוא נושא ומוביל את הרובה ובתוכו מחסנית, וכן מחסנית נוספת ובתוכה 4 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

לעבירות החמורות ולנסיבות החמורות של ביצוען, יש ליתן מענה עונשי הולם, אשר יבטא את החומרה בעבירות הנשק, את הצורך בהחמרה בהן, ואת חומרת העבירות של נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה.

לאור כל האמור, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם לעבירות אשר ביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל הנע בין 4.5 שנים ל- 7.5 שנים.

הענישה

15. הנאשם יליד 1979, נשוי ואב ל-2 ילדים, ולפני מעצרו פתח וניהל מסעדה כחצי שנה.

לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי בעבירות נשק, ועבר תעבורתי רלוונטי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה.

מאסר מותנה בגין נהיגה בזמן פסילה אינו מרתיעו והוא שב ומבצע עבירה זו ועבירת נהיגה ללא רישיון. הנאשם גם שב לבצע עבירות נשק, כאשר כעת הן חמורות יותר.

ניתן ללמוד על עליה בחומרת העבירות שמבצע הנאשם, וההליכים הפליליים הקודמים והענישה שהוטלה עליו בעבר, אינם מרתיעים אותו.

מהתסקיר ולאור העבר הפלילי והחזרה על עבירות, ואף החמרה בביצוען, לא עולה קיומו של אפיק שיקומי. שירות המבחן מצא גורמי סיכון לחזרה להתנהגות עוברת חוק והמליץ על הטלת ענישה מוחשית לצד ענישה צופה פני עתיד. משכך אינני מוצא מקום לענישה היורדת ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

לזכות הנאשם יש להביא את קבלת האחריות, והגם שמהתסקיר עלתה בעייתיות ביחס לכך, בדיון הוא שב וקיבל אחריות מלאה על מעשיו.

לאור עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, והמשקל שיש לתת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, על הענישה להיות מעל הרף התחתון של המתחם, ולאור קבלת האחריות מתחת לאמצעו.

לאור קבלת האחריות, אני מוצא לנכון להפעיל את המאסר המותנה, כך שחודשיים מתוכו בחופף ויתרתו במצטבר למאסר.

אשר לפסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה - סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) קובע: "הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים ... או 67, ... ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים".

הוראות סעיף 40א(א)(1) מתקיימות לאור הרישום התעבורתי ו-ת/4.

הנאשם שב ונוהג ללא רישיון ובזמן פסילה, ויש להטיל עליו פסילה משמעותית ביותר, גם אלמלא הוראה זו. לאור האמור תוטל פסילה בפועל למשך 10 שנים.

ביחס לפסילה המותנית, היא תופעל כולה במצטבר, לאור ריבוי העבירות בעבר ומאסרים מותנים בעבר, אשר לא היה בהם כדי להרתיע את הנאשם, אשר שב ומסכן את הציבור בנהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה, ופסקי דין של בית המשפט אינם מרתיעים אותו.

כן יוטל קנס, ואכן עבירות הנשק מצריכות גם ענישה כלכלית ומרתיעה. אולם בגובה הקנס יש להביא את העובדה שמוטל מאסר בפועל, וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם. ביחס לנסיבותיו הכלכליות לא הובאו ראיות, אך מובן שעונש המאסר ייצור קושי כלכלי.

16. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל למשך חמש שנים וששה חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

הפעלת מאסר על תנאי - מפעיל בזאת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 3.1.22 בפ.ל. - 6272-08-21 של ביהמ"ש לתעבורה מחוז מרכז, לתקופה של 6 חודשים, כך שחודשיים בחופף וארבעה חודשים במצטבר למאסר בפועל דלעיל.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 5 שנים ועשרה חודשים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה מהעבירות לפיהן הורשע, למעט העבירה של נהיגה ללא ביטוח.

קנס - קנס בסך 5,000 ש"ח או מאסר למשך 25 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

פסילה בפועל - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של 10 שנים.

הפעלת פסילה על תנאי - מופעלת פסילה על תנאי שהוטלה על הנאשם ביום 3.1.22 בפ.ל. - 6272-08-21 של ביהמ"ש לתעבורה מחוז מרכז, למשך 6 חודשים במצטבר לפסילה בפועל דלעיל.

סה"כ מוטלת על הנאשם פסילה בפועל למשך 10 שנים ו-6 חודשים, וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת שהוטלה על הנאשם.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.